

LLUC 11,5-8

Jesús digué als deixebles: “Si algú de vosaltres té un amic i el va a trobar a mitjanit i li diu: “Amic, deixa’m tres pans, que un amic meu ha arribat de viatge, se m’ha presentat a casa i no tinc res per a oferir-li”, segur que no li respondrà de dins estant: “No m’amoïnis, la porta ja és tancada i tant jo com els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te’ls.” Us asseguro que, si no s’aixeca a donar-los-hi per amistat, la impertinència d’aquell l’obligarà a aixecar-se per donar-li tot el que necessita.”

SI ALGÚ DE VOSALTRES TÉ UN AMIC, I AQUEST EL VA A TROBAR A MITJANIT I LI DIU:

AMIC, DEIXA'M TRES PANS, QUE UN AMIC MEU HA ARRIBAT DE VIATGE, SE M'HA PRESENTAT A CASA I NO TINC RES PER A DONAR-LI.

SEGUR QUE NO LI RESPONDRA DE DINS ESTANT:

NO M'AMOINIS, LA PORTA JA ES TANCADA I TANT JO COM ELS MEUS FILLS JA SOM AL LLIT; NO EM PUC AIXECAR A DONAR-TE'LS.

US ASSEGURO QUE, SI NO S'AIXECA A DONAR-LOS-HI PER FER UN FAVOR A L'AMIC, LA IMPERTINENCIA D'AQUEST L'OBLIGARA A AIXECAR-SE PER DONAR-LI TOT EL QUE NECESSITA.

ELS DEIXEBLES VAN DEMANAR A JESÚS QUE ELS ENSENYÉS A PREGAR. Jesús els va ensenyar el Parenostre i després els va explicar aquesta paràbola on l'amic demana pans al seu amic, com en el Parenostre nosaltres demanem a Déu el pa de cada dia. Amb la paràbola, Jesús vol assegurar-nos que Déu ens escolta quan preguem i respon a les nostres peticions.

Aquesta paràbola té una forma ben estranya, és una llarguíssima pregunta que resumida diria: "Qui de vosaltres no donaria els pans al vostre amic?" I Jesús mateix la contesta: "Si no doneu els pans a l'amic per la vostra amistat, segur que els donareu per la seva impertinència."

Jesús vol explicar-nos com Déu és i com respon a la pregària. Però Déu no és com l'amo de la casa que és despertat a mitjanit, és molt més! Jesús ens diu: si un de vosaltres fàcilment donaria pans a un amic, molt més us els donarà a vosaltres el vostre Pare del cel. Com no s'ha de cuidar Déu de nosaltres, ell que té cura dels ocells del cel i dels lliris del camp!

Déu és molt més generós que qualsevol de nosaltres i està sempre a punt per escoltar-nos quan preguem. Ell sempre ens concedeix el que li demanem, en el temps adequat i de la forma que més bé ens ha de fer, encara que a vegades no coincideixi amb el que esperàvem. Saber que Déu ens respon amb la seva ajuda ens allibera de totes les preocupacions.

Aquesta paràbola ens anima a pregar. Preguem a Déu com un fill demana coses al seu pare. Si quan demanem coses als nostres pares, sabem que ens escoltaran i ens ajudaran, com més no ho ha de fer el nostre Pare del cel. Per això després de la paràbola Jesús encara afegeix: "Demaneu, i us donaran! Si vosaltres sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el vostre Pare del cel donarà coses bones als qui les hi demanen."

